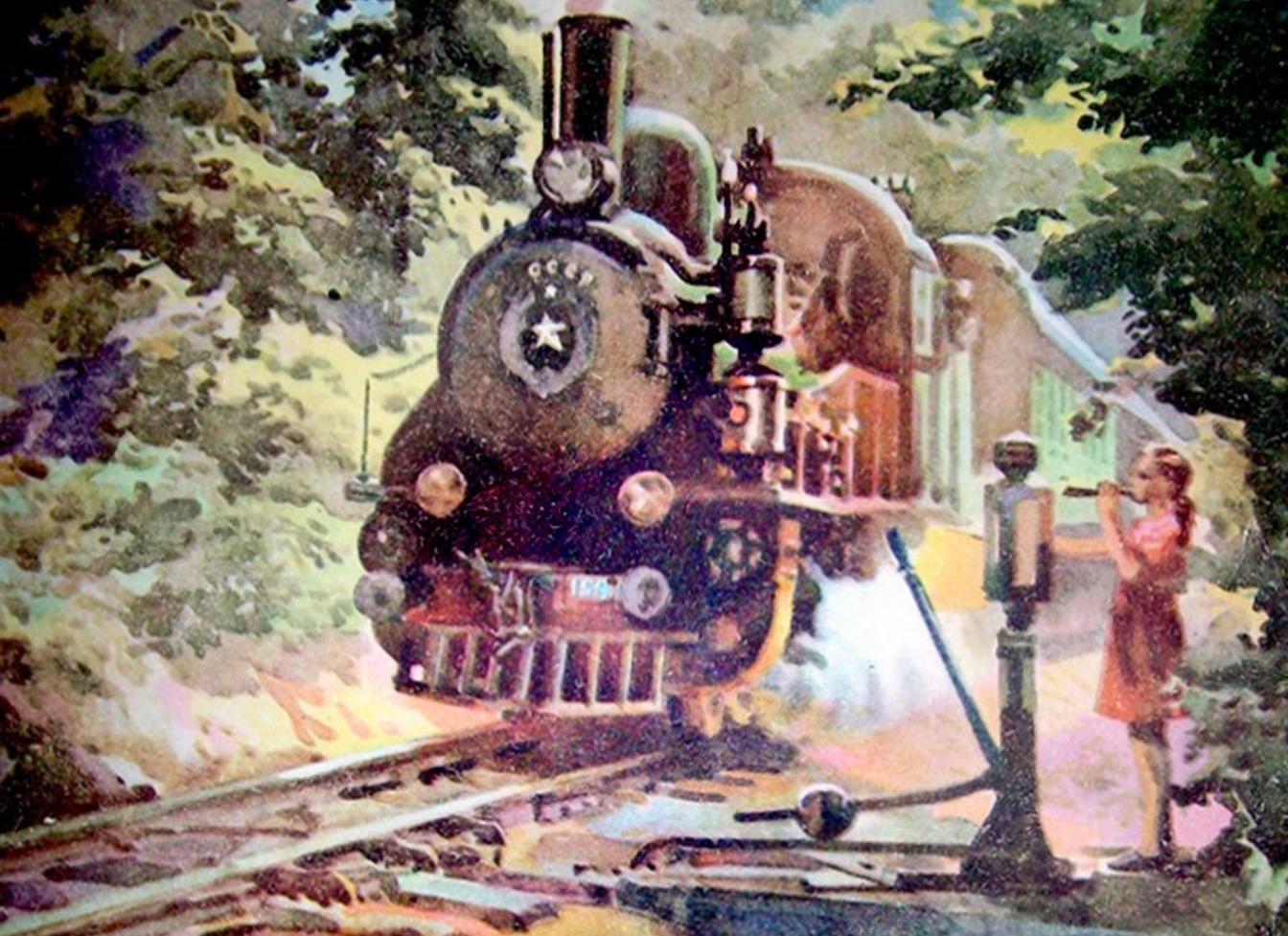


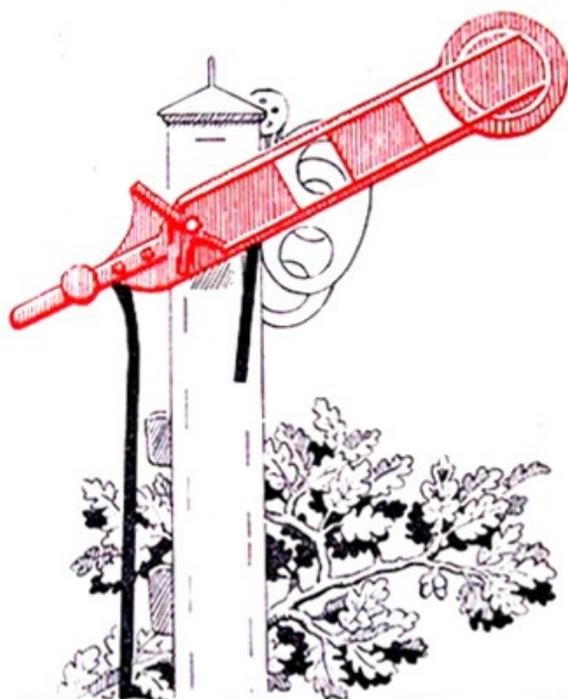
НАТАЛЯ ЗАБІЛА



МАЛА ПІВДЕННА

ВИДАВНИЦТВО ЦКЛКСМУ «МОЛОДЬ»

НАТАЛЯ ЗАБІЛА



**МАЛА
ПІВДЕННА**



ВИДАВНИЦТВО ЦК ЛКСМУ «МОЛОДЬ»
КНІВ - 1950

Малюнки О. ДОВГАЛЯ



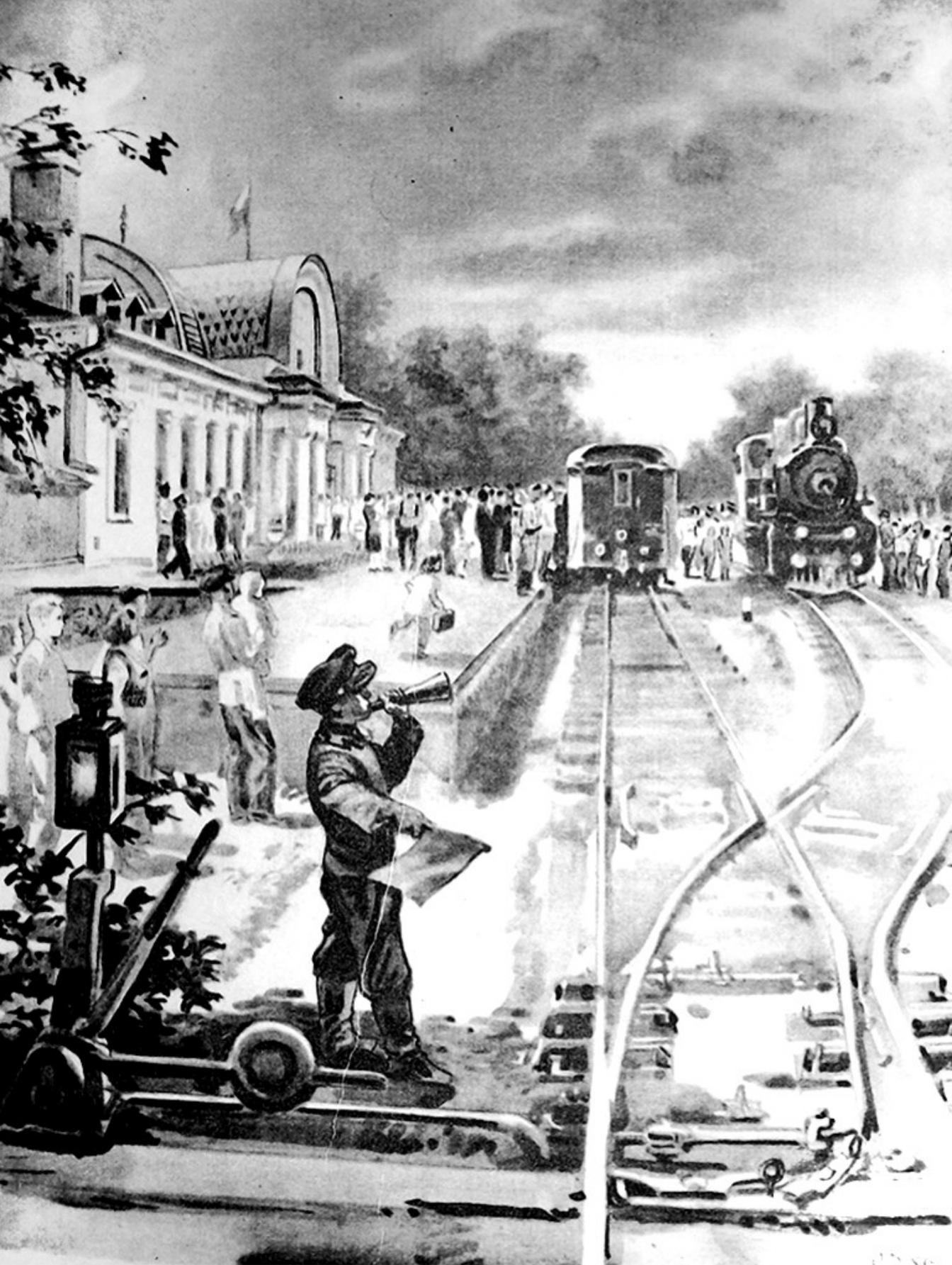
І

місті Харкові, у-парку,
там, де клени та дуби,
в'ється дим, як сива хмарка,
з паровозної труби.

Чути гуркіт, — справжній поїзд
серед зелені іде
і, до станції якоїсь
наближаючись, гуде.

Ось підходять до перону
за вагонами вагони.
Проти поїзда вокзал,
у вокзалі — світлий зал.

Ну й чудова залізниця! —
Скрізь порядок, як годиться,
все по-справжньому, але...
всі — малі і все — мале:



не вагони — вагонята,
паровозик — маленя,
вбрані хлопчики й дівчата
в залізничне убрання...

Хто не вірить — подивіться,
що за дивні тут діла.
Це — Південна залізниця,
не велика, а Мала.

2

У неділю парк тинистий
ще стоїть в ранковій млі,
та спішать з усього міста
залізничники малі.

Від тролейбуса щодуху
мчать по парку навпрямки
служби тяги, служби руху
молоді працівники.

Ось уже начальник станції,
всіх раніш прибігши вранці,
всюди й скрізь наводить лад:
спритна дівчинка Віола
перевірять все навколо,
кожну стрілку й апарат.

Ось вона спокійно й чітко
розпорядження дає.
І відразу кожен швидко
на своїм посту стає.



Треба з самого початку,
щоб усе було в порядку,
щоб за розписом завжди
відправлялись поїзди.

3

У депо блискучий, чистий
паровоз розвів пари.
Саша тут за машиніста
їздить з давньої пори,

вміє топку розпалити,
у казан води налити,
і прискорювати хід,
і спинятися як слід.

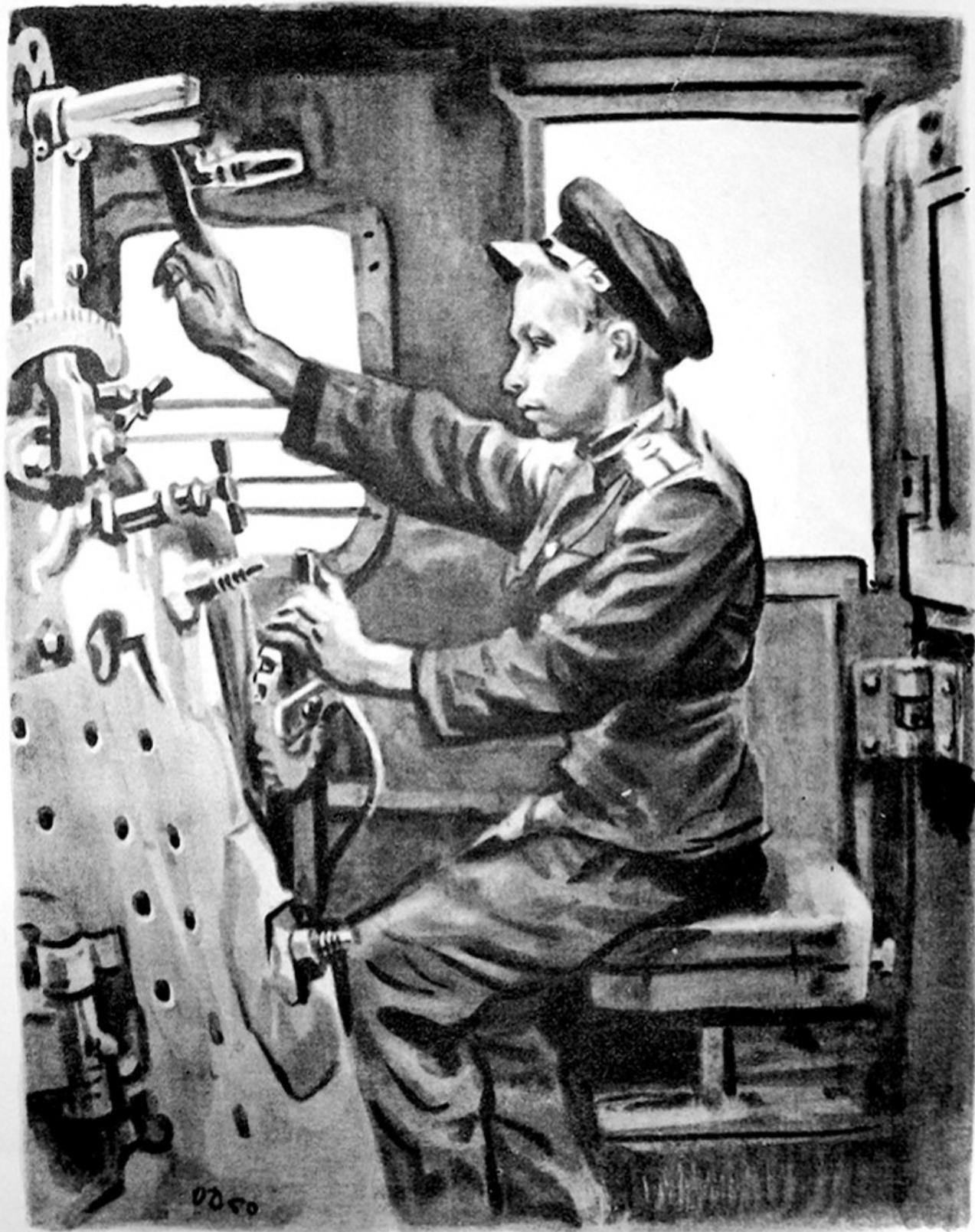
З ним інструктор завжди поруч;
дайте Саші підрости —
він, звичайно, зможе скоро
паровоз і сам вести.

Отоді вже, мріє Саша,
поведе він поїзди
через всю країну нашу,
крізь ліси, поля й сади;

через ріки, через гори,
в ясний день і в темну ніч,
і вогні на семафорах
зеленітимуть навстріч!

4

Паровоз вугілля й воду
вже набрав і — чах-чах-чах! —
потихесеньку підходить
до состава на путях.



Ворухнулися вагони,
загриміли буфери.
А тим часом на пероні
вже багато дівчорі.

От Світлана з чемоданом
заклопотана стоїть.
Трошки менший за Світлану
на руках її ведмідь.

Серце б'ється в неспокої:
невідомо, що робить?
Як з речами сісти в поїзд
ще й квитка не загубить?

— Починається посадка! —
раптом чують малюки.
Біля кожної площадки
вже стоять провідники.

І дівчата, і хлоп'ята,
і найменший серед них —
це Тарасик — п'ятикласник,
що працює краще всіх.

Він наказує суворо:
— Пред'явіть свої квитки! —
І по східцях лізуть вгору
пасажирн-малюки.

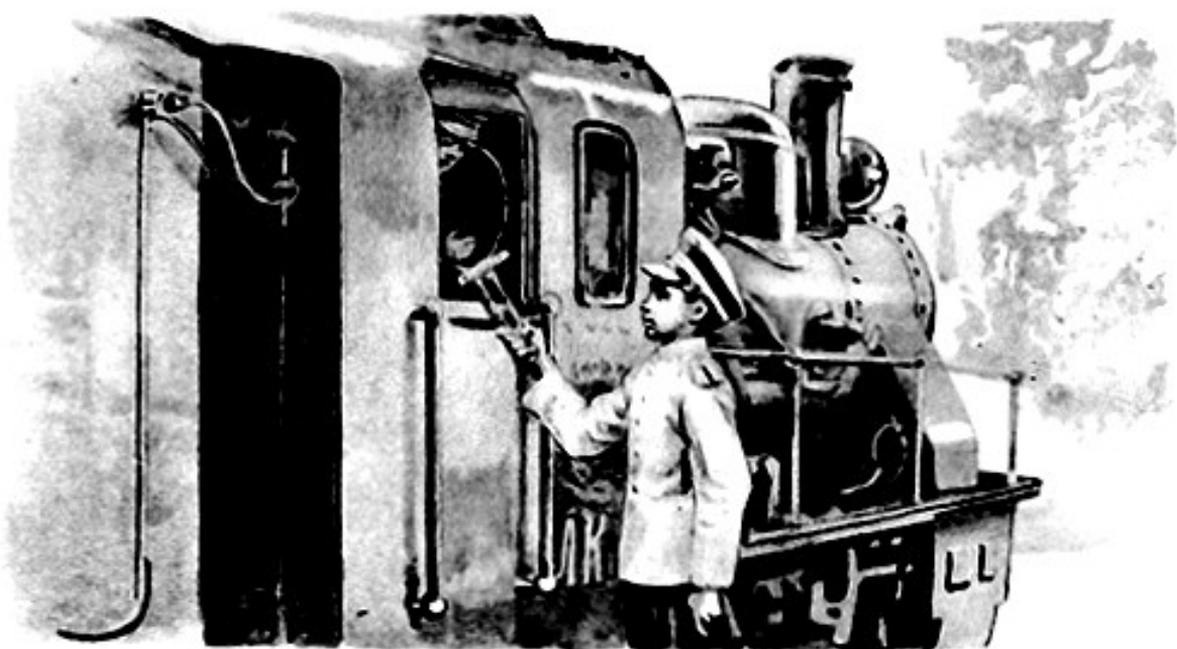
— Не затримуйтеся на ганку,
не штовхайтесь, не спішіть!
Пропустіть цю громадянку,
що з дитиною стоїть.

Громадяночко, сідайте!
В вас багато багажу?
Не турбуйтеся, почекайте,
я вам сам допоможу!



І в вагон іде Світлана
слідом за провідником
і сідає — з чемоданом,
і з ведмедем, і з квитком.





5

У червоному кашкеті,
в кітель вдягнений новий,
на перон виходить Петя —
він сьогодні черговий.

Він слідкує урочисто,
діло знаючи своє,
як кондуктор машиністу
жезл поважно подає.

От уже свистить кондуктор
і гудок співає: — В путь!
І коліс веселий стукіт
навкруги далеко чує.

Поїзд ходу набирає.
Просторішає перон.
Черговий часу не гає,
він гукає в телефон:



— Поїзд тридцять п'ять відправив
рівно в десять. Зустрічай! —
І тихіше: — Чуєш, Славик,
ти ж гляди, не підкачай! —

— Зрозуміло! — зовсім тихо
лине голос віддалік:
мабуть, Славі не до сміху —
чергувати він не звик.

Та обидва хлопці вранці
похвалилися: — У нас
жодний поїзд на стоянці
не простоїть зайвий час!

6

Поїзд мчить по перегону
повз відкритий семафор.
Із вагона до вагона
ходить Люся-ревізор.

Люся потайки зітхає:
— Хоч два рази перевір —
не зустрінеться тут «заєць» —
безбілетний пасажир! —

Та ніхто не зна таємні
пустотливі ці думки.
Пасажири дуже чемні,
простягають їй квитки.

Раптом глядь, — простягши ніжки,
волохатий сірий Мишка
примостився у куток...
Люся зразу: — Ваш квиток!





У вагоні знявся галас:
— Зайця спіймано, глядіть! —
А Світлана налякалась:
— Це ж не заєць, це ведмідь!

Тільки я взяла для себе
й не взяла квитка йому...
— Ні, квиток Мишкові треба,
якщо їхать одному.

Та коли він їде з вами —
інша справа для Мишка:
немовлята з матерями
можуть їхать без квитка! —





7

Залишився парк позаду,
навкруги поля й садки.
Поглядають в вікна радо
малюки-маандрівники.

Далі й далі геть від міста
паровоз вперед іде,
край роз'їзду «Буревісник»
дуже голосно гуде.

Знов кругом куші, дерева,
рейки в лісі пролягли.
От і станція кінцева —
«Лісопарк». Приї-ха-ли!..

Славик поїзд зустрічає,
і, хоч ніби все гаразд,
він схвильований до краю —
він чергує в перший раз!

Стежить Славик у тривозі,
щоб не схибити ніде...
Вже гудок на паровозі
переривчасто гуде.

Стрілочник сигнали чує:
стрілку слід перевести.
Паровозик маневрує,
щоб з хвоста вже підійти.

А кондукторська бригада
оглядає весь состав.
Славик бачить — скрізь порядок,
хвилюватись перестав.





8

Ще цвітуть осінні квіти
на полянах лісових.
Між дерев розбіглись діти,
чути вигуки та сміх.

Чверть години буде поїзд
тут на станції стоять.
Серед зелені рясної
можна поки що гулять.

Можна в кошики й кишені
груш набрати лісових
і нарвати повні жмені
листя й квітів запашних.



0050

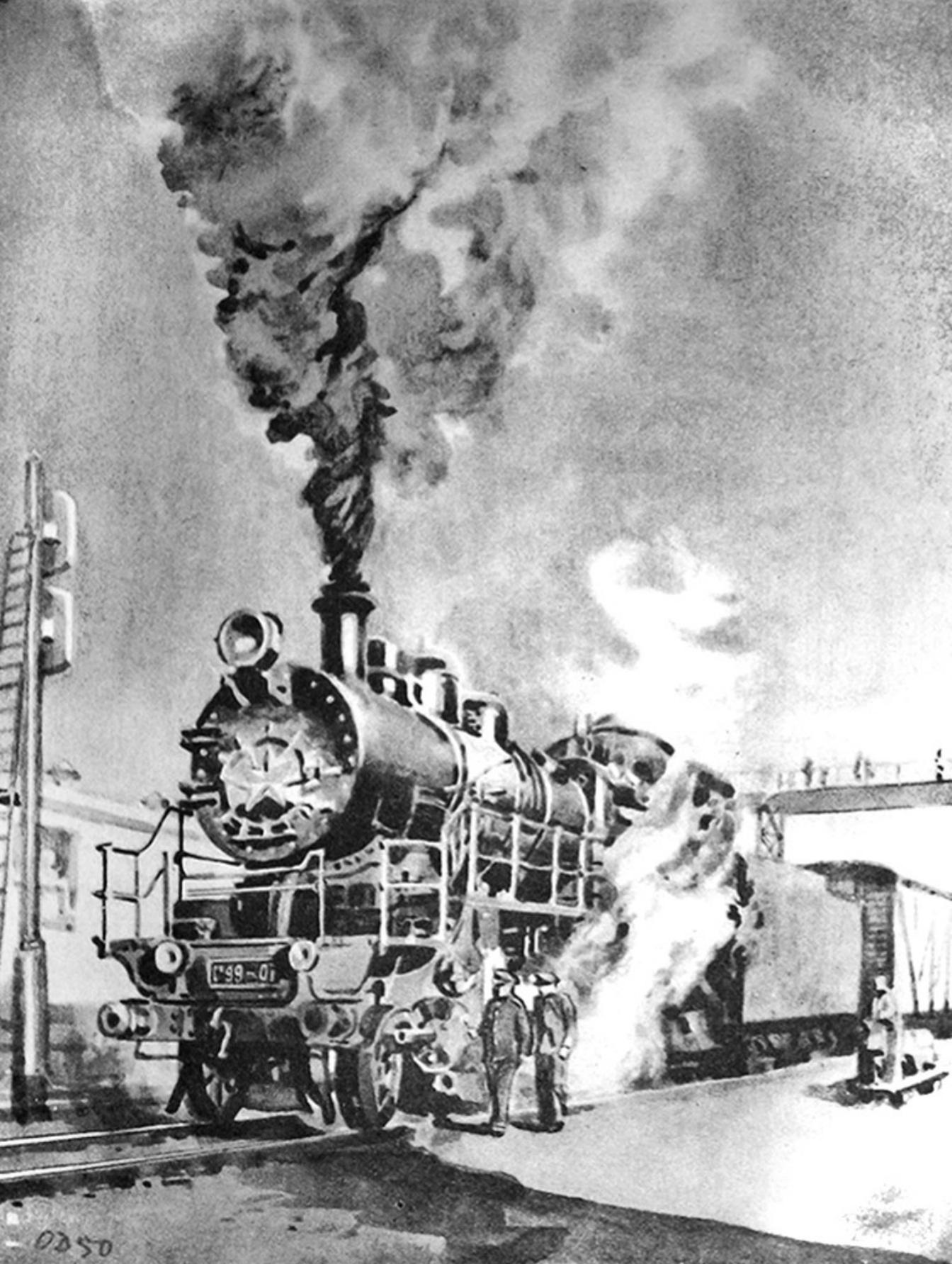
Та лунає гучно дзвоник.
Збіглись з лісу малюки.
Квіти й листя у вагонах,
золотих беріз гілки.

От Світлана з чемоданом,
повним груш та жолудів.
На ведмедика поглянем —
хто вінок йому надів?

Вітерець по лісі лине,
рейки весело гудуть.
Поїзд точно до хвилини
вируша в зворотну путь.

І спішить зраділий Славик
телефоном передать:
— Поїзд тридцять шість відправив
рівно в десять двадцять п'ять!







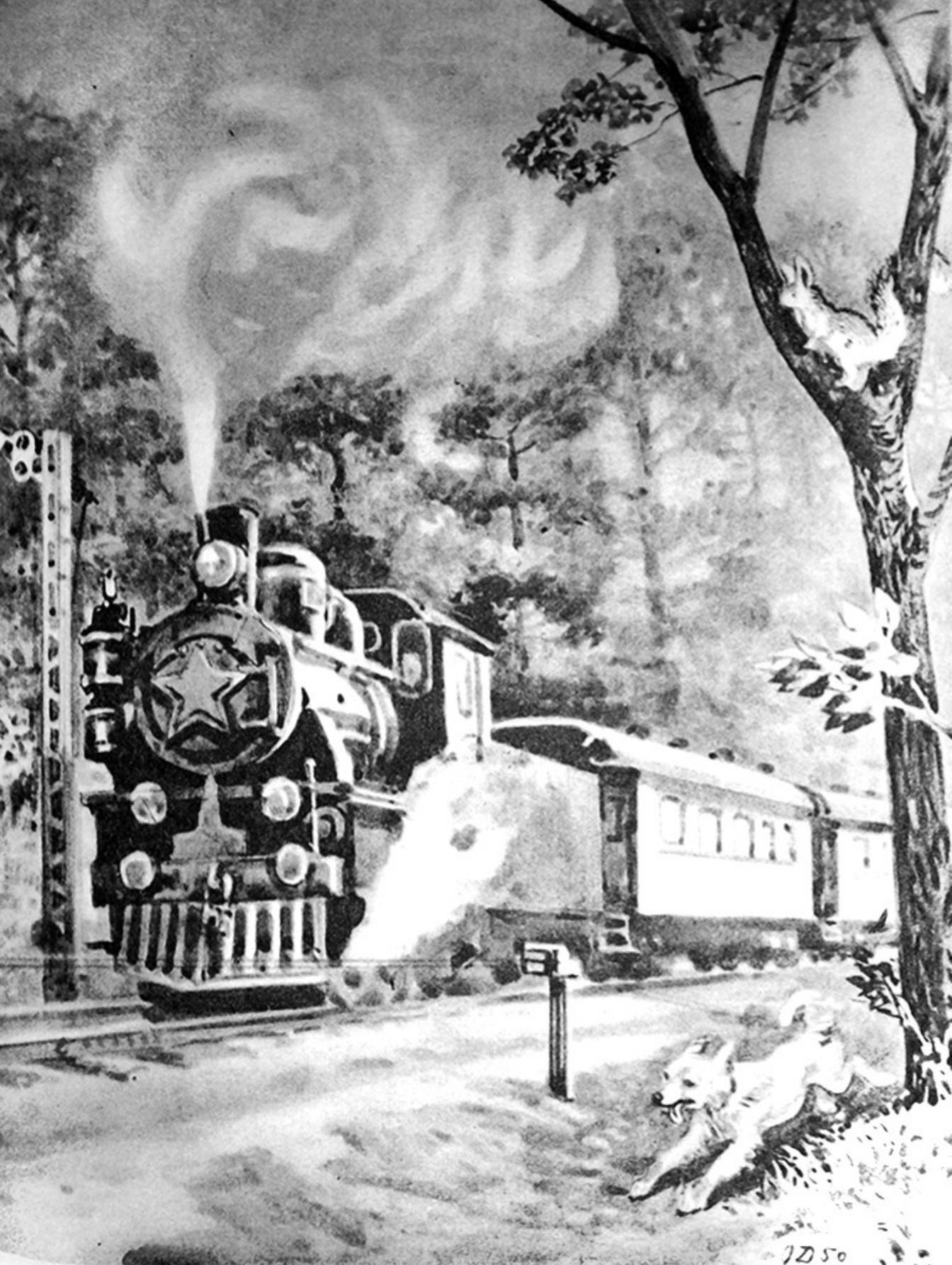
9

Саша, Петя та Віола,
Славик, Люся і Тарас —
всі, звичайно, ходять в школу,
в п'ятий, в шостий, в сьомий клас.

Та дитяча залізниця —
це для них не просто гра:
тут по-справжньому навчиться
працювати дівора.

Із кінця в кінець країни,
поспішаючи завжди,
ходять, ходять безупинні
гуркотливі поїзди.

Пасажирські, і вантажні,
і поштові, і швидкі,
і в простори неосяжні
їх разносяться гудки.



В будні й днями вихідними,
в літню спеку і в мороз
перегукується з ними
й наш маленький паровоз.

Хай на всіх шляхах численних —
на путях і в поїздах
знають, що й Мала Південна
в трудових стоїть рядах

і що тут для Батьківщини,
для радянської землі
підрастає славна зміна —
залізничники малі.

